

[Else-Merete Ross.]

tiver, der alle er uhensigtsmæssige, og hvor opgaven er at vælge det mindst uhensigtsmæssige. Derfor går han ind for skærpede strafferetlige følger og en mere effektiv retshåndhævelse ved udvidelse af efterforskningsapparatet. Det sidste tror jeg er rigtigt, og der sættes jo nu også mere politi ind på at opklare og efterforske import og professionelle handlere af stofferne. De skærpede strafferetlige følger har jeg sagt min mening om.

Jeg er meget tilfreds med, at ministeren nu vil sætte kraftigt ind for at stille ressourcer til rådighed for et udvidet behandlingsarbejde i tilknytning til betingede domme både i de psykiatriske og de sociale institutioner, da det er en forudsætning for, at der kan opnås rimelige resultater. Jeg håber, at ministeren i sin instruks til politiadvokaten vil fremhæve betydningen af en effektivisering af de betingede domme og domme efter § 70, dels ved at der fastsættes de nødvendige vilkår i dommene, dels ved at der gennem indskriden i tilfælde af vilkårsovertrædelse skabes respekt om dommene. Ved et bedre samarbejde mellem forsorgsselskabet og de psykiatriske institutioner og mellem forsorgsselskabet og institutioner inden for socialministeriets område skulle der kunne skabes bedre mulighed for, at vilkårene kan overholdes.

Jeg vil gerne tilslutte mig, hvad hr. Morten Lange før sagde om, at vi må stræbe efter på dette område at skabe en lovgivning, som der er så megen respekt om, at den ikke ganske bevidst får mange til at overtræde den. Også jeg mener, at der må skelnes mellem hash og andre stoffer. Derfor håber jeg, at ministeren i instruksen til politiadvokaten vil fremhæve, at der i behandlingen af sagerne må skelnes mellem, hvilke stoffer det drejer sig om. For at sikre at den forhøjede strafferamme ikke efterhånden får utilsigtede virkninger, foreslår det radikale venstre, at ministeren sikrer, at man i justitsministeriet eller eventuelt ved et dertil nedsat, særligt ud-

valg nøje følger domspraksis, og at der i loven indsættes en revisionsbestemmelse, således at vi f. eks. om to år igen får spørgsmålet til drøftelse i tinget i lys af de da indvundne erfaringer.

Morten Lange: Jeg forstår godt ministerens hensigt med at fremkomme med et lovforslag af denne type. Jeg er på den anden side meget tvivlende over for, om de hensigter, ministeren har — hvis jeg fortolker dem fredsommeligt, hvad jeg håber jeg har ret til — også har fundet et rimeligt udtryk i forslaget, og om i det hele taget en forhøjelse af strafferammen er så forfærdelig påkrævet og nyttig på dette specielle lovgivningsområde. Jeg er klar over, at ministeren i sit sigte først og fremmest har personer, som tjener meget store beløb på salg af euforiserende stoffer. Det må være hovedkriteriet, og det er formodentlig det, man især har tænkt på ved at fremsætte et lovforslag som dette.

Men den slags er svært at fastlægge, og når man skal se på formuleringen af lovforslaget, anser jeg dette for med det samme at være ormstukkent med hensyn til princippet, idet jeg allerede ved at læse bemærkningerne igennem kan se, at man har fjernet sig langt væk fra det princip, ministeren åbenbart er gået ud fra. Der tales om at videregive euforiserende midler til en større kreds. Ja men hvis nu f. eks. en eller anden skoleklasse sender en repræsentant et eller andet sted hen for at hente en stak og han kommer hjem og uddeler det mod passende dækning af rejseudgifterne, så går jeg da ud fra, at det ikke er den slags personer, man har tænkt at ramme. Det forestiller jeg mig i hvert fald ikke. Her er jo ikke tale om kommerciel udnyttelse af kolleger eller andre, men forholdet dækkes afgjort af lovforslagets bemærkninger og af dets tekst. Det viser blot én af faldgruberne.

Det samme gælder, hvor man i bemærkningerne gør opmærksom på, at der kunne være udlændinge, som ved salg kunne